

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдия Емилия Друмева по Решение № 11 от 2010, к.д. 13/2010

Подписах решението с особено мнение само относно второто изречение на ал.2 от чл. 15 на ЗРАСРБ. Въпросната ал.2 на чл. 15 гласи : „Академичната длъжност се заема при условията на основен трудов договор. Хабилитирано лице, заемащо академична длъжност, може да участва в акредитацията само на едно висше училище." В решението цялото това законово съдържание е обявено за противоконституционно. Считам, че уредбата в първото изречение на чл. 15, ал.2 е противоконституционна, защото с изискването академична длъжност да се заема само чрез основен трудов договор се ограничават и отнемат неоснователно и противоконституционно трудови права - научни работници и преподаватели се лишават от правото да полагат допълнителен труд по външно съвместителство /Кодекса на труда/, както всички останали работници и служители . Налице е нарушение на свободата на избор на професия и мястото на нейното упражняване /чл. 48, ал.3 от Конституцията/, което противоречи на свободата на избор на професия и правото на труд по Хартата на основните права на Европейския съюз /чл. 15/.

Относно изречение второ на чл. 15, ал.2 - „Хабилитирано лице, заемащо академична длъжност, може да участва в акредитацията само на едно висше училище" обаче, считам, че *не е налице противоконституционност*. Тук законовата уредба не третира трудови права, а представлява развитие на конституционния принцип, че държавата упражнява контрол върху всички видове и степени училища /чл. 53, ал. 6 от Конституцията/. Това конституционно задължение включва и висшите училища. Акредитацията не е конституционно понятие. Тя е една от възможните форми на контрол, който по Конституция държавата упражнява върху висшите училища. Формите на контрол се променят и развиват и са допустими от Конституцията, стига чрез тях да не се отнемат трудови права.